

som meget klart viser et behov for ændringer på området, så der bliver taget mere hensyn til det, der er det bedste for børnene i sagerne – især i de helt tunge sager. Et af resultaterne er, at børn alt for sjældent og i alt for ringe omfang høres i forbindelse med samværsagerne. SFI peger også på, at myndighederne i de socialt tunge sager fastholder den fejlagtige opfattelse, at børn per definition har bedst af at have samvær med begge forældre – uanset konfliktniveauet mellem forældrene.

Spørgeren har selv tidligere fremsat forslag om sikring af hensyn til barnets bedste i de konfliktfyldte samværsager og har derfor en klar forventning til, at ministeren efter at have fået disse meget klare resultater fra SFI vil tage initiativ til de fornødne ændringer i såvel lovgivning som praksis.

Svar (5/4 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Socialforskningsinstituttets undersøgelser »Samvær til barnets bedste? – Om regler og praksis på samværsområdet« og »Samvær og børns trivsel« omhandler et område, der på indgribende måde berører mange menneskers liv og hverdag.

Det er glædeligt, at Socialforskningsinstituttets undersøgelser viser, at det store flertal af danske skilsmissebørn trives rigtig godt, og at samværet og det fortsatte forældreskab for langt de fleste fungerer på en måde, som både børn og forældre er tilfredse med.

I undersøgelsen af myndighedernes praksis i de komplicerede og konfliktfyldte sager om samvær er der imidlertid kritikpunkter. Kritikken går på, at samværsforælderen i disse sager får for mange chancer, hvilket betyder, at myndighedernes sagsbehandling strækker sig over meget lang tid. I undersøgelsen gives der også udtryk for, at der er behov for et tydeligere børneperspektiv i forvaltningen og en øget synliggørelse af særligt de yngre børn.

Som Socialforskningsinstituttet selv peger på, er det vigtigt at være opmærksom på, at en styrkelse af børneperspektivet i forvaltningen ikke altid kun drejer sig om at lade børn komme mere direkte til orde i sagen, og tage deres synspunkter alvorligt. Der er således også behov for at beskytte barnet mod at havne i en belastende loyalitetskonflikt mellem forældrene.

Med hensyn til spørgsmålet om lang sagsbehandlingstid må man nok være opmærksom på,

at undersøgelsen af myndighedernes praksis angår 75 meget komplicerede samværsager. I sådanne sager må myndighederne for at kunne træffe den for barnet bedst mulige afgørelse, foretage en vanskelig vurdering af en række indbyrdes modstridende oplysninger.

På et område som dette er yderst vigtigt at være åben og nøje overveje fremsat kritik. Vi har alle det fælles ønske på bedst mulig måde at hjælpe børnene i disse heldigvis relativt få meget vanskelige sager.

Det er derfor også afgørende, at de myndigheder, der administrerer samværsreglerne, får lejlighed til at gennemgå rapporterne og tage stilling til, hvilke initiativer undersøgelseerne kan give anledning til.

Justitsministeriet har på den baggrund sendt undersøgelseerne i høring i Civilretsdirektoratet og statsamtterne. Regeringen vil afvente tilbagemeldingerne, før der tages stilling til den endelige opfølgning på undersøgelserne.

Spm. nr. S 2888

Til indenrigs- og sundhedsministeren (18/3 04) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren svare på, hvem der har ansvaret, hvis en patient får alvorlige bivirkninger som følge af behandling med et lægemiddel, der ikke har godkendt indikation af Lægemiddelstyrelsen til den behandling, som patienten har brug for, men hvor lægemiddelfirmaet har givet modsatte oplysninger til både sygehusapotekere og behandlere?«

Svar (7/4 04)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

På baggrund af indhentede udtalelser fra Lægemiddelstyrelsen og Sundhedsstyrelsen kan jeg oplyse følgende.

Lægemiddelfirmaers oplysninger til sygehusapotekere og behandlere om brug af et bestemt lægemiddel er omfattet af lægemiddellovens markedsføringsregler.

Det følger af lægemiddellovens § 26, at lægemiddelreklame skal være fyldestgørende og saglig, samt ikke være vildledende. Oplysningerne